

SVIJET KAO ZADATAK

DIJAGNOZA I PORIJEKLO SUVREMENOG SVIJETA

(Sažetak)

Dr Ivo STIPICIC

Uočivši revoluciju u ljudskoj situaciji s obzirom na svijet, postavlja se pitanje, nije li i za kršćanskog mislioca potrebno (baš u smislu II vatikanskog koncila) da čovjeku priđe s povijesne strane, tj. afirmirajući njegovu današnju situaciju samorazumijevanja ili pokušaja oko samorazumijevanja, i da s te strane pokuša u zajedničkom naporu dati odgovore na današnje probleme (tj. ljudske probleme, no čovjeka kao povijesnog bića)? Karakteristika današnjeg svijeta (ili razumijevanja svijeta) jest nestanak numinoznoga. Priroda je indiferentna prema čovjeku, tj. čovjek nema po pridodi privilegiranog mjesta. Ona mu s druge strane i ne pruža više otpora, pa tako čovjek u svijetu nailazi još samo na sebe sama.

Autor kaže da bi se moglo pokazati kako baš ta svjetovnost svijeta vodi preko metafizičkih koncepcija na biblijske izvore, tj. svjetovni svijet je moguć tek uz pravu transcendenciju Boga. Čovjek se više ne orijentira prema kozmosu, jer je on za njega prazan. Zato je i za njegovo samorazumijevanje potrebno da se (kao kod Heideggera) učini »korak unatrag« u njegovo povijesno porijeklo i da se pita što je s ontološkim odnosom čovjeka prema Bogu.